

Μακεδονίας, οὔτε τῆς Θράκης, οὔτε τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αἱ δὲ διαδόσεις περὶ καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῆς Αὐστρίας εἰσὶν ἑωλοί, καθόσον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι καταλυθησομένης ποτὲ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας καθίσταται ἀδύνατος ἡ κανονικὴ διαίρεσις τῆς λοιπῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ διοικητικὴν καὶ πολιτικὴν ἐποψίν, ὑπαρχούσης ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς Αὐστρίας καθὼς μεγάλης δυνάμεως, καὶ οὔτε αὕτῃ ἡ Αὐστρία δύναται βραδύτερον νὰ εὐχαριστηθῇ μὲ μόνην τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ οὔτε εἶναι δυνατόν ἐν αὐτῇ νὰ ἔχῃ ἡσυχίαν, ἐφ' ὅσον ἡ λοιπὴ Μακεδονία, ἡ Θράκη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις κανονισθῶσιν ἄλλως (ἐὰν ὑποτεθῇ, ἐννοεῖται ὅτι καθίσταται εὐκολος ὁ κανονισμὸς αὐτῶν ὑπὸ πολιτικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποψίν), ἄλλως τε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Αὐστρία φυσικῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀφεύκτως μετὰ τῆς Ῥωσσίας, ἥτις διὰ πάσης θυσίας θελεῖ ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν σχεδίων τῆς Αὐστρίας, τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια ἴστανται ἐπὶ τριτόχου ἄρματος ἐτοιμοῦ ἐν εὐθέτῳ ὥρᾳ νὰ διασπασθῇ· ὥστε ὡς πρὸς τὴν Αὐστρίαν ὅψ' ἑκατέρας τὰς ἐπόψεις οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, καθόσον μάλιστα γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἢ τε Ἀγγλία καὶ Γαλλία οὐδόλως θὰ συναινέσωσι εἰς τὴν παρὰ τῆς Αὐστρίας κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης, δι' οὗς ἀνεφέρμεν ἀνωτέρω λόγους.

Δεύτερος λόγος ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀναποφεύκτως θὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὅτι καλῶς ἐπίσταται ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν ἔθνος φιλελεύθερον, καὶ φιλάνθρωπον, εἰς δ' ἅπαντα ἡ Εὐρώπη βάρβαρος οὕσα ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων ὀφείλει τὸν ἑαυτῆς πολιτισμὸν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀγαθοεργίαν, ἐνῷ οἱ Σλάβοι καθὼς φυλαὶ Σκυθῶν, Τατάρων, καὶ Μογγόλων αἰετοτε ὑπῆρξαν βάρβαροι καὶ ἀποτρόπαιοι ἐπιδρομεῖς ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος, πολὺ δὲ μᾶλλον ἤδη, ὅτε ὀπισθεν αὐτῶν ἴσταται καὶ ἐνεργεῖ μεγάλη δύναμις ἄγουσα καὶ φέρουσα αὐτοὺς πρὸς ἐπιτέλεσιν ἰδίων αὐτῆς σκοπῶν, ὥστε ἡ Εὐρώπη εἶναι πεπεισμένη ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἡσυχία καὶ πρόοδος ἐν Ἀνατολῇ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ὅπως διέπει αὐτὴν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ὡς ἔχον τὴν συναίσθησιν ἰδίου ἐθνισμοῦ καὶ αὐτοδιοικήσεως, καὶ δυνάμενον ὑπὸ ἀρίστους ἄρχοντας νὰ μορφώσῃ καὶ ἐκπολιτίσῃ ἅπασαν τὴν ἐν Ἀνατολῇ ἀνθρώπινον λειτουργίαν.

Καὶ τρίτος λόγος εἶναι ὅτι ἐνισχυομένου τοῦ Σλαβικοῦ στοιχείου, ἐνισχύονται καὶ κραταιοῦνται οἱ Ῥωσικοὶ σκοποὶ πρὸς πραγματοποίησιν τῆς πατροπαράδοτου αὐτῶν ἰδέας, ἥς ἡ πραγματοποίησις θέλει ἐνισχύσει τὴν Ῥωσσίαν ὥστε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Εὐρώπης νὰ ἐπισηεῖ ἑκάστοτε τὴν τοῦ μεγάλου Πέτρου σπάθην, ἐνῷ διὰ τ.ς ἐνισχύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ, διότι τοῦτο οὔτε κατακτητικὸς σκοποὺς δύναται νὰ ἐξασκήσῃ, οὔτε εἰς ἰσχυράν τινα δύναμιν δύναται νὰ παραδῶσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιρροὴν καὶ νὰ καταστῇ ὄργανον τῶν σκοπῶν αὐτῆς, ὁπεναντίας δὲ καὶ ἰσχυρόν ἐν Ἀνατολῇ στοιχεῖον ὃ ἑλληνισμὸς θέλει φέρει τὴν ἰσορροπίαν ἐν Ἀνατολῇ καὶ προαγάγῃ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν βιομηχανίαν, στοιχεῖα ἅπερ θέλουσι παγίωσει ἐν Εὐρώπῃ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ εὐμερίαν, καθότι δύο εἰσὶ τὰ ἐν Εὐρώπῃ σκάνδαλα τῆς ἀενάου ἀνησυχίας καὶ παραχθῆς, ἡ Αὐστρία, καὶ ἡ Τουρκία, ἡ μὲν ὡς ἐκ τῶν συγκροτούντων τὸν φαινόμενον ἐθνισμὸν αὐτῆς στοιχείων, ἡ δὲ ὡς ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ τῶν πατροπαράδοτων προλήψεων, δὲν δύναται νὰ ἐξομοιωθῶσι καὶ ἀδελφοποιηθῶσι μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ λοιπῶν κρατῶν, καὶ ἐνεκα τούτου ἀπ' αὐτῶν τῶν

δύο δυναστειῶν ἐξέρχεται πᾶσα πολιτικὴ ραδιουργία καὶ διαφθορά τῶν ἡθῶν.

Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς πρῶτον νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πάσης συνεννοήσεως μετὰ τῶν λαῶν τοῦ Αἵμου, καὶ δεύτερον νὰ ἔχῃ τὸ ἑαυτῆς ὄμμα ἡνεωγμένον πρὸς τὰ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ ἐτοιμὴν τὴν νεῦσιν τοῦ ὄμματός εἰς κίνημα πρὸς δὲ τὴν Ἑσπερίαν ὀφείλει νὰ στηρίξῃ τὴν ἑαυτῆς πεποιθσιν καὶ προσδοκίαν, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Γερμανίαν, ἥτις μέχρι τέλους δὲν θὰ φανῇ ἐχθρὰ πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ, δι' οὗς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν λόγους, ὥστε ἤδη ὑπάρχει ἀπαραίτητον καὶ λίαν κατεπείγον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἰδίως πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὴν κυβέρνησιν ὅπως εἰς τὰς κυριώτερας τῆς Ἀνατολῆς πόλεις καὶ πρὸ πάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποσταλῶσι ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους καὶ τῆς βασιλείας ἄνδρες νοήμονες καὶ διορατικοὶ δυνάμενοι νὰ ἐξιχνιάζωσι τὰ πάντα ἐν Ἀνατολῇ καὶ νὰ καθιστῶσιν ἐνήμερον καὶ προβλεπτικὴν τὴν κυβέρνησιν εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν κατὰ λόγον τῶν ἐν Ἀνατολῇ τεκταινομένων, καθόσον ἐν αὐτῇ ἄλλα λέγονται καὶ ἄλλα ἐν τῷ κρυπτῷ τεκταίνονται.

Λοιπὸν, κ. πρωθυπουργέ, ἡ ἐν Ἀνατολῇ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἶναι τοιαύτη, ὥστε σοὶ ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον καὶ ἡ ὑποχρέωσις, ἐὰν ἀξίης νὰ εἰσὶν πράγματι ἄξιοι τῆς Ἑλλάδος πρωθυπουργοί, ν' ἀνεύρῃς τοὺς καταλλήλους διὰ τὰς περιστάσεις ταύτας ἄνδρας, καὶ νὰ πέμψῃς αὐτοὺς ἐν Ἀνατολῇ ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, διότι ὅ,τι δύναται πολλὰκις νὰ κατορθώσῃ μία εὐφυὴς καὶ ὀξεὴς καὶ διορατικὴ διάνοια, δὲν δύναται μυριάδες στρατοῦ νὰ τὸ κατορθώσωσι, καὶ ἐνεκα τούτου πᾶσα πατρικὴ καὶ αἰσφρων κυβερνήσεως ὀφείλει νὰ διακρίνῃ τὰ κεφάλαια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατίθενται ὡς κομματικὰ ροσφέτια, διότι ἀφορῶσι τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους, καὶ συνεπῶς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως, ἐπομένως, κ. πρωθυπουργέ, φανοῦ διορατικὸς εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ διάγνωσησιν τὸ ἐν Ἀνατολῇ εἰκονιζόμενον μέλλον, ὅπερ δὲν ἴσταται πολὺ μακρὰν, καὶ ἐκλεξόν τὰ κατάλληλα ἡθικὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ἅτινα θὰ δυνήθωσι νὰ σὲ φωτίσωσιν εἰς τὴν ἐν καιρῷ ἐτοιμασίαν τῶν ὑλικῶν δυνάμεων, καὶ νὰ σὲ ἔχωσιν ἑτοιμον ἐν τῇ καταλλήλῳ ὥρᾳ πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ θριάμβου, ὅστις ἀνυπερθέτως θὰ σὲ καταστήσῃ δημοτικώτατον οὐχὶ διὰ λόγων, ἀλλὰ δι' ἔργων, καὶ συνεπῶς οἱ σταυροὶ σου καὶ αἱ ταινίαι σου θὰ χρησιμεύσωσι εἰς τὸ στήθος σου καὶ πράγματι παράσημα καὶ ἀριστεία ἐθνικὰ, καὶ οὐχὶ ἤδη ὥσπερ στολισμὸς δεσποινίδων τε καὶ μερακίων σοὶ χρησιμεύουσι.

Λεων. Λεονάρδος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐν τῷ χθεσινῷ Αἰῶνι εἰς τὸ Β' ἄρθρον τῶν περὶ Μακεδονίας ἀξιολόγως δημοσιευομένων ὑπὸ τὸ στοιχεῖον **Ε.** ἀνέγνωμεν καὶ τὰ ἐξῆς, τοῦ λόγου προκειμένου περὶ διαφόρων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν : α' Ἡ ἐξ Ἀγγλίας συντηρουμένη, ἐν δὲ Θεσσαλονίκῃ ἐδρεύουσα ὑπὸ τὸν ἱεραπόστολον *Κρόσβιν*, καὶ τις ἐκ Γερμανίας καὶ Ἑλβετίας συντρεχόμενη, ἐν δὲ Σέρραις ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ *Δ. Μαρούλη* ἀντιπροσωπευμένη, πιστίζονται τὴν διάδοσιν τοῦ προτεσταντισμοῦ διὰ τῆς παιδείας, ἀλλ' ἀστοχοῦσι τοῦ σκοποῦ των, διότι τὰ ὄργανα αὐτῶν φαίνονται προαιρούμενα τὸν ὑλικόν

ὑπὲρ αὐτῶν προσήλυτισμὸν τοῦ ὑπὲρ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοὺς πνευματικοῦ. » Αὐπούμεθα πολὺ διότι ὁ μετὰ τόσης ἐμβριθείας τὰ τῆς θέσεως ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐν τῷ Αἰῶνι γράφων κ. **Ε.** καὶ μετὰ τοσούτου ἐθνικοῦ πόνου τὰς κανονιστοίχας τῶν ξένων προπαγανδῶν ἀποκαλύπτων, ἀκριβῶς ἠθέλησε νὰ βάλῃ πικρὸν βέλος κατ' ἐκείνου περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ ἴδιος ἐσμέν βέβαιον ὅτι ἔχει καλλίστην ἰδέαν, ὡς τῆς ὑπερτάτης παιδαγωγικῆς εὐφυΐας, ἣν ἐγέννησεν ἡ κατὰ Θράκην καὶ Μακεδονίαν ἐθνολογικὴ κίνησις τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας. Εἶνε ἄληθές ὅτι περὶ τοῦ κ. Δημητρίου Μαρούλη, τοῦ ἐθνοσωτῆρος τούτου ἐξ Ἡπείρου παιδαγωγοῦ, τοῦ μορφώσαντος ἐν Σέρραις τοὺς **μόνους** διδασκαλιστὰς, διδασκάλους οὓς δὲν εἶχεν ἰδῆ ἕως τότε οὐδεμία ἐλληνικὴ κοινότης, συνελήφθησαν καὶ διεδόθησαν ὑπόνοιαι καὶ φῆμαι ὡς προτεσταντίζοντο; ὑπὸ ἀνθρωπαρίων τὰ ὁποῖα ὀφθόνος καθίστησι γονιμώτατα εἰς συκοφαντίας, ἀλλ' ἐγκαίρως τὸ ψευτοῦρασμα ἐσχίσθη καὶ τώρα ὁ κ. Μαρούλης ἀπολαύει πλήρους ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Συλλόγου ἐνταῦθα, ὡς ὁ μόνος ἀρχιπαιδαγωγός ὅστις ἤνωσε ὡς χρυσὸν μετ' ἀργύρου ἐλληνισμὸν καὶ ὀρθοδόξιαν καὶ ἀποστέλλει κατ' ἐνιαυτὸν δεκάδας μαθητῶν του ἀριστευόντων δικῶν καὶ ἀν' διδάσκουσι καὶ ἐμφυτευόντων αἴσθημα ἀληθῶς θρησκευτικόν, ἰδέας ἐλληνικὰς καὶ γνώσεις τὰς στεροτάτας. Ἀληθὲς ἐπίσης εἶνε ὅτι ὁ κ. Μαρούλης ἐγκαταλείφθηκε παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐγκαταλιμπάνονται πᾶσαι αἱ ἀληθεῖς ἀξίαι, ἐξήγησε τὴν συνδρομὴν τῶν ξένων, Γερμανῶν τε καὶ Ἑλβετῶν καὶ Γάλλων καὶ ἠγόρευσε καὶ ἐνεθουσίασε καὶ προεκάλεσε νέον φιλελληνισμὸν, μακεδονικὸν φιλελληνισμὸν, χωρὶς νὰ τοὺς ὑποσχεθῇ οὔτε ἐν ψυχάρῳ νὰ προτεσταντίζῃ ἄλλ', ἀν' οἱ ὑποστηρίζαντες τὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ κ. Μαρούλη ἐκρύπτον κατὰ φρένα καὶ τὸν μύχιον τούτον πόθον, τί πρὸς τὸν Μαρούλην καὶ τί πρὸς ἡμᾶς; Ὁ κ. Μαρούλης δὲν εἰργάζετο ἐν τῷ φωτὶ;

Οἱ διδασκαλισταὶ τοῦ δὲν περιορίζονται εἰς τὴν Μακεδονίαν μόνον, ἀλλ' ἀπανταχοῦ τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀσιατικῆς Τουρκίας. Οὐδεμία δὲ οὐδὲ πόρρωθεν οὐδ' ἐγγύθεν συνελήφθη ὑπόνοια ἐκτροχιάσεως τοῦ θρησκευτικοῦ τοῦ ἐθνικοῦ καθεστώτος. Πέρυσιν ἀκόμη ὁ Σύλλογος ἐνταῦθα, διαλυθέντος τοῦ διδασκαλείου, ἐπρόκειτο ν' ἀναθέσῃ τὸ ἐν τρίτον τῶν μαθητῶν πρὸς μόρφωσιν θρησκευτικὴν καὶ παιδαγωγικὴν. Εἰς δὲ τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν δύναται ὁ κ. **Ε.** νὰ ἀνεύρῃ τοὺς σφοδροτέρους ὑπὲρ Μαρούλη ἐπαίνους. Ὑπῆρξε λοιπὸν ἄδικος συμπεριλαβὼν μεταξὺ τῶν ξένων προπαγανδιστῶν τὸν ἐλληνορθόδοξον Μαρούλην, τὸν μόνον ἐν ᾧ διεκρυσταλλώθη ἀμιγῆς ἡ παιδαγωγικὴ μακεδονικὴ ἰδέα. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ κρίσεις ἡμῶν αὐταὶ θέλουσιν ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τοῦ σοφaroῦ ἀρθρογράφου τοῦ Αἰῶνος, ὅστις ἐν τῶν μελημάτων τοῦ πολιτικοῦ του βίου ἀναμφηρίτως ἔχει πρὸ πολλοῦ τὴν ἐλληνικὴν διάσωσιν τῆς Μακεδονίας.

Εὐτυχῶς μετὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῶν Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας συναπλήθον εἰς περιοδείαν ἀνά τὴν Θεσσαλίαν καὶ οἱ Ἐπιτροποὶ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, ὅπως σπουδάσωσι καὶ αὐτοὶ τὰ μέρη καὶ ἰδῶσι ποῦ κυρίως δύναται μετ' ἐπιτυχίας νὰ ἐγκαθιδρῶσιν γεωργικὰς ἀποικίας, ἀν' καὶ οἱ Τραπεζούντιοι εἶναι καὶ βιομήχανοι, ἥτοι κτίσται, ἀν' δὲν ἀπατώμεθα, χαλκεῖς καὶ διάφορα ἄλλα ἐξασκοῦσιν ἐπαγγέλματα. Ἡ κυβερνήσις ὀφείλει ἐν μεγάλῳ νὰ προστατεύσῃ τὴν μεταναστευτικὴν κίνησιν, διὰ νὰ ἔχῃ ἀποτέλεσμα. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἔσται διττόν· ἅφ' ἐνὸς αὖξιν γεωργικῶν βραχιόνων καὶ ἅφ'

ἐτέρου αὖξιν λογγῶν. Συγκεινημένοι μᾶς ἔλεγον οἱ ἐπιτροποὶ τῶν πέριξ τῆς Βάρνης Ἑλλήνων ὅτι καὶ γαίης ἀν' δὲν τοῖς δώσωμεν, τοὺς υἱοὺς τῶν θὰ τοὺς στείλουν ἐδῶ εἰς τὸ στρατιωτικόν. Ἐν Θεσσαλίᾳ πολὺς κάμπος τῆς Λαρίσσης μένει ἀκαλλιεργητός. Ἐχομεν ἄρα ἀνάγκην γεωργῶν. Πρὸς δὲ ὑπάρχουν τόσα ἔλη τὰ ὁποῖα ἀποξήρανόμενα θὰ προσεγγέωσιν ἀφθηνίαν ἀροσίμων γαιῶν εἰς τοὺς μετανάστας. Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἔλη τοῦ Νεζεροῦ, καθὼς καὶ τὰ μεταξὺ Τρικινάλων καὶ Λαρίσσης ἔλη. Ἀπὸ τούτου δὲ ἐξητήθησαν παραχωρήσεις πρὸς ἀποξήρανσιν. Δυνάμεθα οὕτω πως καὶ τριακονταχιλιούσι καὶ πεντηκονταχιλιούσι καὶ διπλασίους ἀκόμη ἄνδρας γεωργούς καὶ ἄνδρας ὀπλίτας νὰ προσελκύσωμεν. Καὶ θὰ ἀμαρτήσῃ ἡ Κυβέρνησις, καὶ θὰ ἀμαρτήσῃ ἡ Βουλὴ, ἐὰν μὴ δώσωσι γῆν καὶ ἐθνισμὸν εἰς ἀδελφούς κινδυνεύοντας νὰ χάσουν ἀμφότερα εἰς ἀντιθέτους ἄκρας τοῦ Εὐξείνου.

Ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κύριον Α. Λεονάρδον, ὑποπρόξενον γραμμακτεῖα τοῦ ἐν Κεϊνὴν Πολιτικοῦ Πρακτορείου τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράστημα τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ τάγματος Δανιὴλ τοῦ Ι' ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου. Συγχαίρομεν τὸν φίλον κ. Λεονάρδον ἐπὶ τῇ ψηλαφητῇ τούτῳ δείγματι τῆς ἰδιαζούσης πρὸς αὐτὸν εὐνοίας καὶ ἀγάπης τοῦ ἡρωικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μαυροβουνίων, οὗ τὴν ἱστορικὴν χώραν ἐγνώρισεν ἡμῖν ἐν λεπτομερείᾳ διὰ τῶν Μαυροβουνιωτικῶν του ὁ προσωρινῶς διατρίβων ἐνταῦθα κ. Λεονάρδος.

Μία προτεσταντικὴ κηδεῖα τῶν σημερινῶν φύλλων μᾶς ὑπενηθυμίζει τὴν ἄλλην πάλιν ἀσχημίαν τῶν θερινῶν παριλισιῶν κέντρων τοῦ περιπάτου καὶ τῆς ἀναψυχῆς, ἐννοοῦμεν τὸ προτεσταντικὸν Νεκροταφεῖον στημένον ἐκεῖ εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Βασιλικῆς Κήπου, εἰς τὸ πλεῖρον τοῦ Γυμναστηρίου, ἐπὶ τῶν νώτων τῶν θεάτρων, ἀντικρὺ τῶν ξενοδοχείων, ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ Στάδιον. Ὅτε τὸ πρῶτον ὠρίσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Νεκροταφεῖον, αἱ μὲν Ἀθηναῖαι εἶχον εἰκοσακισχιλίας ψυχὰς πληθυσμὸν, οἱ δὲ κυβερνῶντες αὐτὰς δὲν ἔβλεπον πέραν τῆς μύτης των. Τώρα ὅτε τὰ παριλισία εἶναι συνέχεια τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος, Νεκροταφεῖον ἐντὸς Πλατείας εἶναι φοβερόν ὀξύμωρον. Καὶ ἄλλου, καὶ ἐν Λονδίνῳ ἀκόμη συνέβησαν τοιαῦτα, προεκτάσεις δηλαδὴ ὁδῶν ἢ περιπάτων διὰ μέσου Νεκροταφείων, τὰ ὁποῖα ἀνεσκάπτοντο καὶ μετεφέροντο ἄλλαχού. Τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοὺς σεβασμίους ἀγγλικανούς νεκρούς. Καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους, καὶ διὰ τὸν σπουδαιότερον, ὅτι καὶ ἐξ ἐπιδημιῶν ἀποθνήσκοντες διαμαρτυρόμενοι θάπτονται ἐκεῖ, ὅπως ἔγινε πρὸ ὀλίγων μηνῶν μὲ εὐλογιώντας. Τώρα ὅμως ἔρχεται ἡ σκέψις, ποῦ ν' ἀποταθῶμεν; Εἰς ποῖαν ἀρχήν; Διότι, ἀνάθεμά μας! ἀν' μὴ πορῶμεν ποτὲ νὰ διακρίνωμεν τὰς δικαιοδοσίας αὐτὰς τοῦ ὑπουργείου, τῆς νομαρχίας, τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ Δήμου. Ἀς ἀποτανθῶμεν λοιπὸν εἰς τὸν φίλον κ. Λομβάρδον, ὅστις δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃ τόσην τρυφερότητα εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς νεκρούς, ἀφοῦ δὲν εἶχεν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ζῶντας.

Ἐχομεν καὶ ἐβραιογαμίας στρατιωτικὰς. Ἐξ Ἀρτης μᾶς γράφουσιν ὅτι ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Παναγιώτης Πετμεζᾶς ἀπήγαγεν ἐκούσιως τὴν Ἑβραίαν τὸ

γένος Νινέταν Βακάρ, μεθ' ἧς εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐρωτικώ-
τας σχέσεις. Δὲν ἔχομεν νὰ πούμε τίποτε, διότι ἄδηλα καὶ
ἀνεξερευνήτα τὰ τοῦ ἔρωτος.

Τὴν Κυριακὴν λοιπὸν τρίται ἐν Ἀθήναις γυμναστικαὶ ἐ-
ξετάσεις τῶν δύο Βαρθακείων ὑπὸ διευθύνοντα ἐξεταστὴν
τὸν κ. Τερφετζήν. Βεβαίως οἱ φίλοι καὶ αἱ φίλαι θὰ εὐρεθώ-
μεν πάλιν ἐκεῖ.

Ἡ Γεωργικὴ Ἐκθεσις τὴν ὁποίαν ἐμελλε νὰ διοργανίσῃ
τὸν Σεπτέμβριον ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἀνεβλήθη διὰ
τὸ προσεχὲς ἔτος συμβουλῇ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐνέκρινε
μὲν τὴν ιδέαν ὡς ἀρίστην, ἀλλὰ ἐνεκα τῶν δημοτικῶν ἐκ-
λογῶν, ἐπειδὴ ἡ συλλογὴ κυρίως τῶν ἐκθεμάτων θὰ ἐγί-
νετο διὰ τῶν δημάρχων ἐνόμισε καλὸν τὴν ἀναβολὴν ἵνα μὴ
ναυαγήσῃ ἡ πρώτη ἐκθεσις.

Ἐν Φαλήρῳ πάλιν σκηναὶ διπλωματοφαναριωτικά. — Τί
μέκυτάξεις ἔτσι; — Τέτοια μούτρα τέτοιο θέλουν κύταγμα;
Αὐτὰ ἀντηλλάγησαν μετὰ τοῦ δευτέρου γραμματέως τῆς
ρωσικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ κ. Βαλταδζή, ὡς δὲ μ' παστου-
νιὰ δεινὴ ὥρτο τοῦ τελευταίου κατὰ τοῦ πρώτου, αἵμα-
τα δὲ Ἀἰχλερ ἀπὸ κεφαλῆς καὶ μούτρων ρῦσαν, ἀνέ-
βη δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον νὰ πλυθῇ καὶ καταβάς προσήγγι-
σε τὸν ἀντίπαλον, πρὸς ὃν εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ δὲν μονομα-
χεῖ, ἐννοεῖ νὰ κτυπηθῇ. Ἐνῶ δὲ ταῦθ' ὤρμαινεν Ἀἰχλερ
κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, Βαλταδζὴς δορυκλιτὸς τόφρα
φοῖσκον μέγαν κατὰ παρειᾶς ἐξενάριξεν. Αὐτὰρ Κοσσονά-
κος μπατσουκλωτὸς, ὅξεια κεκληγὼς, φλογὶ εἴκελος ὥς Βαλ-
ταδζήν κρατήσας αὐτόν. Γυναικῶν δὲ λειποθυμῶν, διελύ-
θη ἡ ξυλοπατινάδα, φαναριῶται δὲ καὶ διπλωματιδεῖς

ὀλοφυρόμενοι τὰ γενώμονα ἀνῆλθον εἰς τὰ Ὀλύμπια, ὅπου ὁ
Τόσχας προσέφερεν εἰς αὐτοὺς ἀναψυκτικά.

Τοῦ ἀγαθωτάτου οἰκογενειάρχου Ριζοπούλου τοῦ καφε-
κόπτου ἀφοῦ τοῦ ἐκρήμνισαν τὸ σπῆτι ὡς ἐτοιμόρροπον,
ἐνῶ ἐτοιμόρροπος ἦτο μόνῃ ἡ δικαιοσύνη των, τώρα δὲν ἐ-
πιτρέπουν καὶ νὰ τὸ μανδρώσῃ, δὲν ἐπιτρέπουν οὔτε νὰ
προστατεύσῃ τὴν περιουσίαν του, δὲν ἐπιτρέπουν ἀκόμη ἀπὸ
τοῦ νὰ ἐμποδισθῇ νὰ γίνῃ κοπρὼν τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον.
Καὶ καλὰ θέλουν νὰ τὸ χερραμοφάγῃ ὁ κ. Βλαχόπουλος ὁ
νομομνηχανικός, χαριζόμενος εἰς ἰσχυροὺς φίλους του. Οὕτω
τούλάχιστον δεικνύει ἡ ἐπιμονὴ του καθ' ἐνὸς πτωχοῦ ἀν-
θρώπου, ἐκτὸς ἂν σοφώτεραι σκέψεις κάμψουν τὴν ἀμείλι-
κτον ἀδικοδικαιοσύνην του.

Ἐν τῇ Τεργεσταίᾳ «Ἡμέρα» ἤρξατο δημοσιευομένη ἐπί-
κρισις τῶν Γλωσσικῶν Παρατηρήσεων τοῦ Κόντου, γραμμένη
μετὰ πολλῆς εὐφυΐας καὶ ὀρθοφροσύνης, καθ' ἣ ἡδυνήθημεν
νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τοῦ προλόγου αὐτῆς. Φαίνεται δὲ ἔργον τοῦ
ἀρχισυντάκτου αὐτῆς κ. Ἀλ. Βυζαντίου. Ἐχάρημεν πολὺ
διότι ὁ περισπούδαστος λόγιος ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς δημώ-
δους καὶ ζωντανῆς γλώσσης, ἂν καὶ ἀττικίζῃ, ἂν ὅχι κατὰ
τοὺς τύπους, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Ἐν τῇ
«Κλειοῖ» ἐπίσης πρὸ πολλοῦ ἐξακολουθεῖ ἐπικρίσις τοῦ αὐ-
τοῦ βιβλίου ὑπὸ τοῦ κ. Λεβιαδά, ὀλίγον ἐπὶ τὸ σχολαστικώ-
τερον ὡς συνειθίζει ὁ σοφὸς λογογράφος, ἀλλὰ σχεδὸν ἐν τῷ
αὐτῷ πνεύματι. Πάντοτε ἐκ Τεργεστῆς μᾶς ἔρχεται τὸ φιλο-
λογικὸν φῶς. Ἐδῶ οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ αἰτήσῃ τι κατὰ τοῦ
κ. Κόντου. Καὶ ὅμως ἡ Ἀκαδημία εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι.
Ἡ γνώμη μας ὑπῆρξε πάντοτε ὅτι αἱ δύο τεργεσταῖαι συνά-
δελφοὶ ἔπρεπε νὰ μορφωθῶσι πρὸ πολλοῦ εἰς φιλολογικὰ πε-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 494)

Ἡ ἀνησυχία ἐξεφράζετο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της, ἡ καρ-
διά της ἀνέπεμπεν ἀναστεναγμούς, οἵτινες ἐδίωκον τὸ μεί-
διάμα ἀπὸ τῶν χειλέων της. Ἐξηπλωμένη, χαυνὸς ἐπὶ τοῦ
ἀνακλίντρου αὐτῆς, παρετήρει διὰ τῶν ὕλων τὰ φθινοπω-
ρινὰ φύλλα καταπίπτοντα. Καθὼς τὸ εἶπεν ἐλογάριαζε τῆς
ῥαίς!

Καὶ ἔπειτα χωρὶς νὰ θέλῃ, ἐναντίον παντός ὀρθοῦ συλ-
λογισμοῦ, ἐσυλλογίζετο ἀκατάπαυστα τὸ μαῦρον πτηνόν,
ὅπερ εἶχε στήσῃ τὴν φωλεάν του ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου κλά-
δου τῆς πετελέας. Ἐνόμιζεν ὅτι ἤκουε διαρκῶς τὴν λαρυγ-
γῶδη κραυγὴν, τὴν τοσοῦτῃ παρὰ δόξον ἐμποιήσασαν εἰς
αὐτὴν ἐντύπωσιν. Μάτην σκώπτουσα τὴν ἀδυναμίαν της
ἔλεγε: τί γελοία ποῦ εἰμαι! οὐδὲν ἡδύνατο νὰ ἀφαιρέσῃ

ἀπ' αὐτῆς τὴν ιδέαν ὅτι ἄγνωστός τις συμφορὰ ἤπειλε
αὐτήν.

Ὁ βαρόνος παρέστησε τὸ πρόσωπον τοῦ κωμωδοῦ μέχρι
τέλους· σπανίως ἀπουσίαζεν, ἂν καὶ ἐθεώρει μεγάλην θυ-
σίαν τὸ νὰ συμμερίζηται τὴν μοναξίαν τῆς νύμφης του.
Ἐπειτα διελογίζετο ὅτι ἔαν τώρα ἐστερεῖτο ἡδονῶν τινων,
ἐμελλε βραδύτερον ν' ἀποζημιωθῇ, τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος.

Λίαν εὐπροσέγγηρος καὶ περιποιητικὸς, συνώδευε πάντοτε
τὴν Λουκίαν, ζητῶν νὰ διασκεδάσῃ, νὰ τὴν φαιδρύνῃ καὶ
εἶχεν ὑπὲρ αὐτῆς ὅσην καὶ ὁ ἀφωσιωμένος ἐραστὴς μέριμναν.

Μολαταῦτα, ἡ Λουκία ἔμενε τεθλιμμένη καὶ ἀνήσυχος.
Μόλις δὲ μετὰ τέσσαρας μακροὺς μῆνας λαμβάνουσα ἐ-
πιστολὴν τοῦ συζύγου της, ἤσθάνθη ἐαυτὴν ὀλίγον ἀνακου-
φισθεῖσαν.

Μετὰ εὐτυχὴ πλοῦν ὁ μαρκήσιος ἔφθασεν εἰς Βαταῦταν.
Ἐν ὀλιγωτέραις τῶν δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν, ἔλεγεν,
ἐλπίζω ὅτι αἱ ὑποθέσεις, δι' ἃς ἡ ἐνταῦθα παρουσία μου
εἶνε ἀναγκαῖα, θὰ περατωθῶσι· τότε δὲ θὰ ἐπιβιβασθῶ.

Δύο μῆνες λοιπὸν παρήλθον μέχρις ὅτου ἡ ἐπιστολὴ
φθάσῃ εἰς Γαλλίαν, ἔαν ὁ μαρκήσιος ἀνεχώρησε μετὰ δέκα
καὶ πέντε ἡμέρας ἐκ Βαταῦτας, ἐπὶ τοῦ πλοίου ἔμεινεν ἑξ
ἑβδομάδας καὶ μέλλει νὰ φθάσῃ ἐντὸς ὀλίγου· ἀναμφιβό-
λως δὲ θὰ ληφθῇ ὁ ἄπτον ἢ βράδιον νέα ἐπιστολὴ τοῦ μαρ-
κησίου ἀγγέλλουσα τὴν ἐκ τῆς Βαταῦτας ἀναχώρησίν του.

— Βλέπετε, τὰ πάντα φαίνονται καλῶς, εἶπεν ὁ βαρόνος

ριοδικά, ἄφ' οὗ πάλιν ἠδύνατο νὰ συνεχίζωσι καὶ ἐκείθεν τὸ πολιτικὸν των κήρυγμα.

Χαρακτηριστικώταται εἰκὼν ὑπηρετοῦ τῶν Ὀλυμπίων. Παραγγέλλει ἕνας καφε μέτριον καὶ βαρύν. Τοῦ φέρουν δὲ γλυκὺν καὶ βραστόν.

Ὁ πελάτης φωνάζει τὸν ὑπηρετὴν καὶ τοῦ παραπονεῖται. Θὰ εἶνε, λέγει, σύγχυσις· δὲν θὰ ἦνε δικός του ὁ καφές. Ὁ ὑπηρετὴς πέρνει τὸ φλυτζάνι, ροφᾷ ἐξ αὐτοῦ, καὶ λέγει μετ' ἀφελείας :

— Δὲν εἶνε δικός σας αὐτός. Εἶνε γιὰ τὸ πλαγινὸ τραπέζι !

Καὶ ἡτοιμάζετο νὰ τὸν σεβδίρῃ εἰς τὸ πλαγινὸν τὸν δις δοκιμασθέντα δύστηνον ἐρατεινόν.

Ο Κ. ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΝ ΑΓΡΙΝΙΩ

Ἐξ Ἀγρινίου, 1 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ἐφημερίδος, Αἰὼρος, Ν. Ἐφημερίδος, Μὴ Χάνεσαι.

Ζηνόπουλον μεταβαίνοντα εἰς Εὐρυτανίαν ὑπεδέχθη σήμερον ὥρα 7 μ. μ. λαὸς πόλεως Ἀγρινίου. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε πάνδημος, σοβαρά. Προσφώνησε Βασίλειος Ἀνδριόπουλος, διὰ σθεναρὰς δὲ φωνῆς, μετ' αὐτοῦ τὸ ἀκραιφνὲς τῶν πεποιθήσεών του, Ζηνόπουλος κατέδειξε τὰ ὁλθρὰ διὰ τὸν τόπον ἀποτελέσματα εἰς ἃ ὁδηγεῖ τὴν πατρίδα τὸ διέπον σύστημα τῆς αὐταρχίας, τῆς συναλλαγῆς, τῆς σπαταλῆς, τῆς διοικητικῆς παραλυσίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνικανότητος. Στρατός καὶ χρῆμα, χρῆμα καὶ στρατός, εἶπεν, ἐστῶσαν οἱ δύο παράγοντες δι' ὧν πατρίς δύναται ἐκπληρῶσαι προορισμὸν τῆς. Οἱ ἐπὶ καπνοῦ καὶ οἶνου φορολογικὶ νόμοι κατέπεισαν εἰς συνείδησιν Ἐθνους. Λόγος Ζηνοπούλου ἦν πλήρης ἐννοιῶν ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομεν αὐτὸν ὡς καὶ προσφώνησιν. Γεώργιος Σταΐκος συνεχάρη ἰδίᾳ Ζηνόπουλον εἰσερχόμενον εἰς τὴν πόλιν, εἰπὼν αὐτῷ οὐδὲν ἄλλο ἔχω νὰ σοὶ εἶπω ἢ νὰ σοὶ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλες ὑπὲρ τῶν

συμφερόντων τῆς πατρίδος μου. Λαὸς συνεχάρη Ζηνοπούλου ζητωκραυγὰς ὑπὲρ ἀντιπολιτεύσεως.

**Γ. Τριανταφυλλίδης, Ἰω. Νταγκλῆς,
Β. Ἀνδριόπουλος, Σπ. Παπαδιάννης,
Γρηγ. Σταΐκος, Γεωρ. Παπασούλος,
Ἡλ. Χαλκιοπούλος, Ἰω. Ξηνός,
Χρ. Χαμαμζῆς.**

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Ἰδοὺ καὶ μία πλαστογραφία ὑπογραφῆς ἐν συναλλαγματικῇ διὰ δραχμὰς 82. Ὁ δράστης, Λιάσκος, δικαστικὸς κλητὴρ ἐν Πειραιεῖ, εἶχεν, ὡς φαίνεται, ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς μετὰ ἁποῖον Κολιανίκον ἐν Πειραιεῖ· ὁ Κολιανίκος αὐτὸς δὲν ἦτο τὸσον καλοπληρωτὴς· ὁ κατηγορούμενος εἶχεν ἀνάγκην ἀπὸ λεπτὰ. Ἔτσι κι' ἔτσι, ἐσκέφθη, μοῦ χρεωστᾷ· ἄς τὰ πάρω λοιπὸν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ μιᾶν ὥρ' ἀρχέτερα. Καὶ τὴν ἐξοφλᾷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνωτέρου Κολιανίκα. Μετὰ τινὰ καιρὸν ὁ δανειστὴς ἐγείρει ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κολιανίκα· ἀλλ' αὐτὸς, ἀνακόπτων τὴν ἀπόφασιν, ἀρνεῖται τὸ ἐγκυρον τῆς ὑπογραφῆς του· πραγματογνώμονες ἀποφαίνονται περὶ τοῦ μὴ γνησίου αὐτῆς, ὁ κατηγορούμενος σπεύδει ν' ἀποδώσῃ τὰ χρήματα εἰς τὸν δανειστήν, ἀλλ' εἶναι πλέον ἀργά.

Ἐκ τῆς διαδικασίας—τρῖς μόνον μάρτυρες παρόντες ἐξητάσθησαν—ὑπεδείχθη ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐξετέλεσε μὲν τὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ καλῇ τῇ πίστει, ὡς ἂν ἐξετέλει τὴν ἐργασίαν του, ἀφοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του, εἶχεν ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς μετὰ αὐτὸν τοῦ ὁποίου μετεχειρίζετο τὴν ὑπογραφὴν.

Ἀλλὰ μεθ' ὅλους τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ εἰσαγγελεύοντος κ. Γουβέλη κατὰ τῶν δικαστικῶν κλητῶρων, τῆς μάλιστα

εἰς τὴν νεαρὰν γυναῖκα· τώρα μέλλετε ν' ἀνακτήσῃτε τὴν εὐθυμίαν σας.

Μειδιάμιν ἐπεφάνη ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς.

— Ὅχι ἀκόμη, ἀπήντησεν.

Ἡ Δουκία δὲν εἶχεν ὀλοσχερῶς ἀνακτήσει τὸ θάρρος τῆς· ἐσυλλογίζετο πάντοτε τὸ μαῦρον πτηνόν.

KZ'

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ εἶχε δώσει τὰς ἀναγκαίας ὑπογραφὰς καὶ ἀπήντησεν εἰς πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συμβολαιογράφου ἐν πρώτοις καὶ ἔπειτα τῶν συνεταίρων τοῦ οἴκου Φιλίππου Δεβιλλιέρ καὶ Σας.

Ἄμα ἔλαθεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν του τὴν κληρονομίαν, παρέδωκεν αὐτῷ δύο συναλλάγματα εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Βατανίας παριστῶντα τὸ ποσὸν δύο ἑκατομμυρίων κατατεθέντων εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δεβιλλιέρ.

Κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γέροντος ἐμπόρου, οἱ δύο ἐταῖροι ἀνεγνώρισαν ὅτι ὀφείλουσι τρία ἑκατομμύρια εἰς τὸν κληρονόμον τοῦ Φιλίππου Δεβιλλιέρ.

Οἱ ἐταῖροι, ὅπως μὴ παρακλωθῇ ἡ πορεία τῶν ὑποθέσεων τοῦ οἴκου καὶ μὴ προβῶσιν εἰς κατεσπευσμένην ἔκκα-

θάρισιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ καταστρεπτικὴ δι' αὐτοὺς, ἐζήτησαν νὰ πληρώσωσι τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, αὐξήθην διὰ τῶν τόκων 10 0/0 μεταβληθέντων εἰς κεφάλαιον μετὰ τέσσαρα ἔτη. Ἡ αἴτησις αὐτῶν αὕτη ἐγένετο μετὰ προθυμίας δεκτὴ.

Ἀλλ' ὁ μαρκήσιος εἶχεν ἀνάγκην ἐντολοδόχου, ἵνα ἀντιπροσώπευῃ αὐτὸν ἐν Βαταύκᾳ καὶ ἐξελέξατο τὸν Κάρολον Σεβρὺ τὸν ὁποῖον ἐπέισε νὰ δεχθῇ οὐχὶ ἄνευ δυσκολίας τὸ ἥμισυ τῶν τόκων τοῦ ἀφεθέντος εἰς τοὺς ἐταῖρους ποσοῦ, ἥτοι 5 0/0 ἐτησίως.

Ὁ μαρκήσιος πάντοτε γενναιοδωρὸς εὗρε τὸ εὐκόλον τοῦτο μέσον, ἵνα πλουτήσῃ τὸν πληρεξούσιόν του, χωρὶς νὰ κεντήσῃ τὴν φιλοτιμίαν του.

Ἐντὸς ἑνδεκα μόνον ἡμερῶν τὰ πάντα εἶχον διαταχθῇ, περατώθῃ, τοιουτοτρόπως δὲ ὁ μαρκήσιος εἶχε μεταχειρισθῇ καλῶς τὸν καιρὸν του.

Ὁ μαρκήσιος ἠδύνατο νὰ ἐπιβιβασθῇ ἀμέσως διὰ τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ πρὶν ἀναχωρήσῃ ἤθελε νὰ παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ Καρόλου Σεβρὺ καὶ τῆς Ζελιμᾶς. Ἄλλως ἢ ἀναχωρήσῃς του θὰ ἐβράδυνε κατὰ πέντε μόνον ἡμέρας.

Τὴν προτεραιάν του γάμου ἔγραψε δύο ἐπιστολάς, μίαν πρὸς τὴν μαρκησίαν καὶ ἄλλην πρὸς τὸν βαρόνον Δεσιμαίζ. Αἱ δύο αὗται ἐπιστολαὶ ἐφθασαν εἰς Πόρτ-Μαρλὺ δέκα καὶ ἑπτὰ ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην.

Ἡ εἰς τὸν βαρόνον ἀπευθυνθεῖσα περιεῖχε τὰ δύο συναλ-

ταύτης τῆς κοινωρίας, καὶ τῆς ἐπικλήσεως πάσης αὐστηρό-
τητος τῶν κ. ἐνορκῶν πρὸς αὐτὸν, φαίνεται ὅτι ἦτο τυχερὸς
ὁ ἡμέτερος κ. Ἰεροκλῆς, ἐντυχὼν ἐκεῖ, καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος
ὀριθεὶς συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ κ. προσδρου,
τοῦ ἀρχῆθεν ἐντεταλμένου ὑπερασπιστοῦ ἀπαρνησαμένου τὸν
πελάτην του καὶ ἀπουσιάσαντος. Καὶ οἱ κύριοι ἐνορκιοὶ εὐμε-
νῶς ἀκροασθέντες τὰς παρακλήσεις αὐτοῦ περὶ ἐπεικειάς
ἀπήντησαν διὰ τῆς ἀθωωτικῆς των ψήφου.

‘Ο χθὲς ἐπὶ ἀναιρέσει κατηγορούμενος ποιμὴν Σωφρόνης
κηρυχθεὶς ἐνοχος μὲ ἐλαφρυντικὰς τινὰς περιπτώσεις, κατε-
δικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν εἰρκτὴν.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

‘Ότε τῷ 1879 ἐξελέχθη ἡ ὑφισταμένη δημοτικὴ Ἀρχὴ
ἐντολῇ αὐτῆς τότε οἱ μηχανικοὶ Σούλης καὶ Μαρκόπουλος
κατεμέτρησαν τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως εὐρεθὲν ὅτι συνεποσώτο
εἰς δρ. 2363 ἤτοι ὀκάδας 6 καὶ δρ. 163.

Δι’ ἀδιακόπων ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν ἀρξαμένων ἀπὸ τῶν
μέσων τοῦ 1879 ἔτους, τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως συνεποσώθη εἰς
εἴκοσιπέντε ὀκάδας. Ἰνα τις κατανοήσῃ τὴν σημαντι-
κότητα τῶν γενομένων ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν πρέπει ἀναμφι-
βόλως νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα. Τὸ σύστημα τῶν
ὕδραγωγείων, δι’ ὧν διοχετεύεται τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν ἔχει
κυρίως ὡς ἑξῆς. Ὑπάρχει ὁ μέγας ὀχετὸς τοῦ ὑδραγωγείου
ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πάρνηθος καὶ καταλήγων εἰς τὴν πόλιν,
δεχόμενος δὲ ἀμφοτέρωθεν τὰ ὕδατα πλείστων ἐγκαρσιῶν
ὕδραγωγείων. ‘Ότε κεντρικὸς οὗτος ὀχετὸς καὶ τὰ ἐγκάρσια
ὕδραγωγεῖα εὐρίσκονται εἰς βάθος 20—40 μέτρων ὑπὸ τὴν
γῆν· κατέρχεται τις δὲ ἐντὸς αὐτῶν διὰ σειρᾶς ὅλης φρεάτων.

λαγματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Βαταυίας. Ἐξοφληθέντα παρὰ
τοῦ μαρκησίου, παριστῶντα δὲ τὸ ποσὸν δύο ἑκατομμυρίων,
ἔδει νὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσιος τραπεζικοῦ οἴκου
Ρότςχιλδ μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ὕψους.

— Δύο νέα ἑκατομμύρια! ἔλεγε καθ’ ἑαυτὸν ὁ βαρόνος,
ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ταῦτα, ἐπεὶ ἐγένετο λόγος περὶ
ἑκατομμυρίων καὶ ἐπέκεινα· ὁ ἀδελφός μου λοιπὸν ἐπεβί-
βάσθη μετὰ τριῶν τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων. Ποία θαν-
μασία περιουσία! Ἐὰν εἶχον μόνον τὸ ἥμισυ! Ὡὰ ἴδωμεν,
Ὡὰ ἴδωμεν!

Οἱ δὲ φαίδχροι ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐσπινθηροβόλου καὶ ἡσθά-
νετο ἐφ’ ὅλου τοῦ σώματός του παράδοξον φρικίασιν.

‘Ο Παῦλος ἔγραψεν εἰς τὴν Λουκίαν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀφοῦ προηγουμένως τελεσθῶν οἱ
γάμοι τοῦ Καρόλου καὶ τῆς Ζελιμᾶς. Ἡ ἐπιστολὴ ἦτο
πλήρης μύρου καὶ ἔρωτος.

‘Ολίγας λοιπὸν ἡμέρας εἶχεν νὰ περιμένῃ, ὅπως ἐπανίδῃ
αὐτὸν πλησίον τῆς.

Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπὸ μηνῶν ἐδέχθη τὸν ἀνδράδελφόν
τῆς μειδιώσα. ‘Ο Λέων ἐφάνη καταγοητευθεὶς ἐκ τῆς ἐπι-
θύσεως εἰς αὐτὴν μεταβολῆς. Ὁμίλησαν διὰ μακρῶν περὶ
τῆς προσεχοῦς ἐπανόδου τοῦ Παύλου. Ἡ μαρκησία ἀνεζω-
γονεῖτο βαθμὴδὸν, οἱ καταπεπονημένοι ὑπὸ τῶν δακρύων
ὀφθαλμοὶ τῆς ἐλάμβανον τὴν λάμψιν των, τὸ δὲ νέφος, ὁ-
περ ἐπεσκίαζε τὸ μέτωπόν της, εἶχεν ἐξαφανισθῇ.

Πολλαχοῦ τὰ ὑδραγωγεῖα ταῦτα εἶναι εἰς τοσοῦτον βάθος
κατεσκευασμένα ὥστε διέρχονται ὑπὸ τὰ διάφορα ρεύματα
τοῦ λεκανοπεδίου. Ἀληθῶς ἡ πρόην δημοτικὴ ἀρχὴ εἶχε
ποιήσῃ ἐνερῶν τῆς ἐκκαθάρσεως τινῶν ἐκ τῶν ὑδραγωγείων
τούτων, ἵνα τις ὅμως εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ
ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθάρσεως πάντων τούτων
ἔλυσεν ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχή. Ἀπόδειξις τὰ ἐκτελεσθέν-
τα ἔργα καὶ ἡ ὑπάρχουσα ποσότης τοῦ ὕδατος. Τοιουτοτρό-
πως ὡς πρὸς τὸν κεντρικὸν ὀχετὸν ἡ ἐκκαθάρσις ἔφθασε μέ-
χρι τῶν πηγῶν τούτου, ἥτοι μέχρι Πάρνηθος. Ὡς πρὸς δὲ τὰ
ἐγκάρσια τὰ πλείστα τούτων ἐκαθαρίσθησαν, πολλαχοῦ δὲ
ἐγένοντο καὶ ὅλως νέα ἔργα καθ’ ὅσον τὰ ὑπάρχοντα ἀρχαῖα
ἦσαν ἐντελῶς κατεστραμμένα.

Σπουδαῖαι ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο καθ’ ὅλην ταύτην
τὴν τετραετίαν ἐν τῷ ρεύματι τῆς ἁγίας Βαρβάρας, ἐν τῷ
ρεύματι τοῦ Μονοματιῦ, ἐν Χαλανδρίῳ, ἐν Βραχαμίῳ, ἐν
Καλογρέζῃ, ἐν Βαρυμπόπι, ἐν Κηφισσίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ. Διὰ
τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐπολλαπλασιάσθη τὸ ὕδωρ οὐ μόνον
τοῦ κεντρικοῦ ὀχετοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐγκαρσιῶν.

Αἱ ἐργασίαι αὗται ἦσαν χαλεπώταται· α’) ὡς ἐκ τοῦ βά-
θους τῶν ὑδραγωγείων· β’) ὡς ἐκ τῶν πολλαχοῦ γενομένων
καταπτώσεων ὑδραγωγείων πρὸ αἰώνων κατασκευασθέντων· γ’)
ὡς ἐκ τῶν δυσχερειῶν ἃς παρενέβαλλον ἐκάστοτε διάφοροι
ἰδιοκτῆται διὰ τῶν κτημάτων τῶν ὁποίων διήρχοντο τὰ ὑ-
δραγωγεῖα· τοιουτοτρόπως εἰς πᾶν βῆμα ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ
συνήντα τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ προσωρινὰ μέτρα· δ’) ὡς ἐκ τῶν
ἐν ὥρᾳ χειμῶνος αὐξανόμενων ὑδάτων ἐν τοῖς ὑδραγωγείοις·
ε’) ὡς ἐκ τῆς ἰλῦος τῆς ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας συσσωρευθείσης
καὶ στερεοποιηθείσης ἐντὸς τῶν ὀχετῶν· ς’) ὡς ἐκ τῆς ἐλλεί-
ψεως μεγάλων ὑδραυλικῶν μηχανημάτων ἀπαραιτήτων εἰς
τοιαῦτα ἔργα· ζ’) ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως νόμου, δυνάμει τοῦ
ὁποίου νὰ δύναται ὁ ἄνθρωπος ἀποζημιῶν τοὺς ἰδιοκτῆτας κατὰ
τὸ Σύνταγμα νὰ ἐργάζεται ἀκωλύτως ἐν τοῖς κτήμασιν αὐ-

Ἀλλὰ τοῦτο ἦν ταχεῖα λάμψις εὐθυμίας, στιγμιαία αἰ-
θρία ἐν οὐρανῷ θυελλώδει.

Πέντε ἡμέραι παρήλθον, ἔπειτα ἕτεροι πέντε, μετὰ
ταῦτα μία ἀκόμη ἐβδομάς.

Ἡ Λουκία εἶχεν αἰσθανθῇ ὅτι οἱ φόβοι τῆς ἐπανήρχοντο
καὶ περιέπεσαν ἐκ νέου εἰς τὰς ζοφερώτερας σκέψεις τῆς.

Μάτην ὁ ἀνδράδελφός της προσεπάθει νὰ τῇ ἐμπνεύσῃ
θάρρος, οὐδὲ ἡδύνατο καὶ νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὴν ἐκ τῆς νάρκης.

Ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας μεγάλαι τρικυμίαι ἐπη-
κολούθησαν καὶ λόγος ἐγένετο περὶ πολλῶν θαλασσίων δυ-
στυχημάτων. Ἀλλ’ οὐδὲν εἰσέτι ἐγνωρίζετο ἀκριβὲς καὶ ἀ-
νεμνόντο εἰδήσεις.

‘Ο βαρόνος ἀπέφευγε νὰ κάμῃ λόγον εἰς τὴν νύμφην του
περὶ τῶν διαδιδόμενων τούτων φημῶν. Ἀλλ’ ὡς δὲ ἡ νεαρὴ
γυνὴ ἔμενεν ἀναίσθητος εἰς πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο νὰ τῇ εἴπῃ, δὲν
τὸν ἤκουον αὐτόν.

Κατὰ πᾶσαν πρωτὰν ὁ Λέων ἀνεγίνωσκε τὰς εἰς Πόρ-
Μαρλὺ ἀφικνουμένας ἐφημερίδας, ἀναμείνων πάντοτε νὰ εὕρῃ
ἐν αὐταῖς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ναυαγίου τοῦ «Ἀτρομήτου»,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐπιβίβασθῇ ὁ Παῦλος. Μετὰ μεσημ-
βρίαν διατάξας νὰ ζεύξωσι τοὺς ἵππους εἰς τὸ ὄχημα με-
τέβη εἰς Παρίσιους, ἵνα λάβῃ πληροφορίας.

Εἶχον ἤδη καταγραφῇ πλείω τῶν εἰκοσι ναυαγίων, ἀνη-
κόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητας. Τοῦτο ἀπωλέτη αὐταν-
δρον, τοῦ ἄλλου ἐσώθη τὸ πλήρωμα· ἀλλὰ δὲν ἐγίνωσκον